

ע"פ 7396/15 - משה גדליה נגד מדינת ישראל, פלוני, פלונית, פלונית, פלונית, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7396/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: משה גדליה

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלונית
4. פלונית
5. פלונית
6. פלוני

ערעור על הכרעת דין מיום 1.5.2014 וגזר דין מיום 11.10.2015 של בית המשפט המחוזי בנצרת בתפ"ח 11477-10-12 (על ידי סגן הנשיא ת' כתילי והשופטים א' קולה ו- ד' צרפתי)

תאריך הישיבה: י"ג בשבט התשע"ז (9.2.2017)

בשם המערער: עו"ד תמי אולמן; עו"ד שחף אולמן; עו"ד יעקב שלומוביץ'

עמוד 1

השופט מ' מזוז:

1. ערעור זה נסב על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בתפ"ח 11477-10-12, במסגרתו הרשיע בית המשפט את המערער ברצח אשתו, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), וכן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק, וגזר עליו עונש מאסר עולם וכן פיצוי בסכום המרבי הקבוע בחוק (258,000 ₪) לכל אחד משלושת ילדי המנוחה וכן פיצוי באותו סכום להורי המנוחה, כיחידה אחת.
 2. ערעור המערער כוון הן נגד הכרעת הדין, הן נגד גזר הדין (לענין תחולת סעיף 300א(א) לחוק העונשין בענייננו) והן נגד סכומי הפיצויים שהוטלו עליו כאמור.
 3. ביום 13.6.2017 נתנו פסק דין חלקי בעניינו של המערער בו דחינו את ערעורו על הכרעת הדין ועל גזר הדין (להלן: פסק הדין החלקי).
 4. אשר לחיוב בפיצויים. ערעורו של המערער לענין זה נסמך על פסק דינו של בית משפט זה בע"פ 1076/15 טווק נ' מדינת ישראל (7.6.2016) (להלן: ענין טווק), שם נקבע כי סכום הפיצוי הכולל שבית המשפט רשאי לפסוק לפי סעיף 77 לחוק העונשין, לקרוביו של אדם שחיו ניטלו במעשה עבירה, עומד על 258,000 ₪, וכי בית המשפט אינו רשאי להשית על הנאשם שהורשע את הסכום האמור לטובת כל אחד ואחת מהקרובים בנפרד. על כן, טען המערער, יש לקבוע כי הוא חב לכל היותר בסכום פיצוי כולל של 258,000 ₪. אלא שבינתיים הוחלט על עריכת דיון נוסף, בהרכב מורחב, בפסק הדין בענין טווק, ולפיכך הוסכם על ידי הצדדים בדיון שנערך לפנינו ביום 9.2.2017 כי ההחלטה בענין גובה הפיצוי שהושת על המערער תושהה עד למתן פסק הדין בדיון הנוסף. בהתאם לכך החלטנו בפסק הדין החלקי להשהות את הכרעתנו כאמור.
 5. פסק הדין בדיון הנוסף ניתן ביום 13.9.2017 (דנ"פ 5683/16 קארין נ'טווק (13.9.2017)), ובהתאם לכך ניתן פסק דין משלים זה.
- בפסק הדין בדיון הנוסף אושרה, ברוב דעות, ההלכה שנקבעה בענין טווק, היינו כי "יש להרחיב את מעגל הזכאים לפיצוי בהליך הפלילי מכוח סעיף 77 לחוק העונשין כך שיש לכלול גם ניזוקים עקיפים שהם בני משפחה מדרגה ראשונה ובכל סוגי העבירות, אך מאידך גיסא יוגבל סכום הפיצוי שניזוקים אלה זכאים לקבל, כולם יחד, לכדי סכום התקרה הסטטוטורית הקבועה בסעיף."
6. נוכח הכרעה זו התוצאה היא אפוא כי יש לקבל חלקית את ערעור המערער לענין חיובו בפיצויים ולהעמיד את סכום הפיצויים הכולל בו הוא חב על סכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק, קרי - 258,000 ₪.

אשר לחלוקת הפיצוי בין בני המשפחה (משיבים 2-6). המערער ביקש כי ככל שיתקבל ערעורו בענין גובה הפיצוי, יועבר סכום הפיצוי אך ורק לילדיהם המשותפים של המערער והמנוחה. המשיבים מצדם טענו לקיומו של פסק הדין קמא ולא נזקקו לשאלת החלוקה של סכום הפיצוי. לאחר עיון החלטנו כי סכום הפיצוי הכולל בסך 258,000 ₪ יחולק כך: כל אחד משלושת ילדיהם של המערער והמנוחה יקבל סך של 70,000 ₪, והיתרה תשולם להורי המנוחה.

ניתן היום, כ"ג באלול התשע"ז (14.9.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט